

ĐƯỜNG THÁNH GIÁ THEO ĐHY JOSEPH RATZINGER

Trong năm nay, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã chỉ định Đức Hồng Y Joseph Ratzinger, Tổng Trưởng Bộ Giáo Lý Đức Tin sẽ viết bài suy ngẫm chặng Đàng Thánh Giá tại Cỗ Trường Colosseum vào tối Thứ Sáu Tuần Thánh 24.3.2005 Sau đây là toàn văn bài suy ngẫm của Đức Hồng Y:

*****

Lời mở đầu:

Chủ đề chính đưa ra Chặng Đàng Thánh Giá xuất hiện ngay vào lời nguyện mở đầu và xuất hiện lần nữa nơi Chặng Thứ Mười Bốn, là những lời của Chúa Giêsu trong ngày Chúa Nhật Lễ Lá, sau khi vào thành Giêrusalem, để trả lời cho câu hỏi của một số người Hy Lạp muốn tìm Người :”nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác” (Ga 12:24)

Nói lên điều này, Thiên Chúa so sánh quá trình cuộc sống của Người nơi trần thế với sự sống của một hạt lúa, mà chỉ có chết đi mới sinh ra hạt. Người làm sáng tỏ cuộc sống trần thế của người, cái chết của Người và sự phục sinh của người từ quan điểm của Bí Tích Thánh Thể Chí Thánh, tóm lại toàn thể mầu nhiệm của người. Người đã trải qua cái chết của Người như một hành động tự hiến thân. Người là Ngôi Lời Nhập Thể giờ đây trở nên lương thực cho chúng ta, của ăn dẫn đến cuộc sống chân thật, đời sống vĩnh cửu. Lời Vĩnh Cửu, quyền lực phát sinh nên sự sống đến từ trời chính là bánh manna thật, bánh được ban tặng cho con người trong đức tin và trong bí tích. Như thế Chặng Đàng Thánh Giá là một con đường dẫn đến trung tâm mầu nhiệm Bí Tích Thánh Thể: lòng đạo đức

bình dân và lòng đạo đức á bí tích của Giáo Hội hòa hợp với nhau và trở nên một. Lời nguyện của Chặng Đàng Thánh Giá là một con đường dẫn tới sự hiệp thông tâm linh sâu xa với Chúa Giêsu, nếu thiếu đi điều này, sự rước lễ thật của chúng ta sẽ vẫn còn trống rỗng. Như thế Chặng Đàng Thánh Giá là một con đường “có tính màu nhiệm”.

Viễn ảnh này tương phản với sự diễn tả hoàn toàn đa cảm tới Chặng Đàng Thánh Giá. Nơi Chặng Thứ Tám khi Chúa nói lên sự nguy hiểm này với phụ nữ thành Giêrusalem khóc thương cho Người. Chỉ có đa cảm thôi thì không bao giờ đủ. Chặng Đàng Thánh Giá phải là một trường học đức tin, đức tin từ ngay bản chất “hành động qua đức ái” (Gl 5:6). Điều này không nói rằng đa cảm đó không có chỗ đứng thích hợp của nó. Các Nghị Phụ đã coi tâm hồn chai đá là thói hư tật xấu chính của người tà giáo, và họ đã thỉnh cầu tiên tri Ezekiel, là người đã loan báo cho dân Israel lời hứa của Thiên Chúa để cắt đi trái tim chai đá của họ và ban cho họ những trái tim bằng thịt (x Ed 11:19). Chặng Đàng Thánh Giá mà chúng ta nhìn thấy Thiên Chúa chia sẻ những thống khổ của con người, một Thiên Chúa không hững hờ và xa cách, nhưng đến giữa chúng ta, ngay cả cam chịu cái chết trên cây thập tự (x Pl 2:8).

Thiên Chúa chia sẻ sự đau khổ của chúng ta, Thiên Chúa xuống làm người để mang thánh giá của chúng ta, người muốn biến đổi những trái tim chai đá; Người mời gọi chúng ta chia sẻ sự đau khổ của người khác. Người muốn cho chúng ta một “trái tim bằng thịt”, mà nó sẽ không còn vô tình trước sự đau khổ của người khác, nhưng nó có thể cảm xúc dẫn đến tình yêu để hàn gắn và hồi phục. Một lần nữa ở đây, chúng ta trở về với những lời của Chúa Giêsu về hạt lúa, mà chính Người đã nằm xuống như một chân lý căn bản cho đời sống Kitô hữu ”Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời.” (Ga 12:25, x Mt 16:25, Mc 8:35, Lc 9:24

và câu Lc 17:33: “Ai tìm cách giữ mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình, thì sẽ bảo tồn được mạng sống”.

Chúng ta cũng nhận thấy rõ ràng ý nghĩa của những lời mà Phúc Âm Nhất Lãm đưa trước lời kết luận sứ điệp của Chúa Kitô: “Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo” (Mt 16:24). Chính Chúa Giêsu đã làm sáng tỏ cho chúng ta “Chặng Đàng Thánh Giá”; Người đã dạy chúng ta cầu nguyện và tuân theo thể nào: Chặng Đàng Thánh Giá là con đường tự chịu thua thiệt, là con đường tình yêu chân thật. Trên con đường này Người đã đi trước chúng ta, trên con đường này Người dạy chúng ta cách cầu nguyện Chặng Đàng Thánh Giá. Một lần nữa chúng ta trở về với hạt lúa, trở về với Bí Tích Thánh Thể Chí Thánh, trong đó những hoa trái của cái chết và Phục Sinh của Chúa Kitô được tiếp tục hiện diện giữa chúng ta. Trong Bí Tích Thánh Thể, Chúa Giêsu bước đi bên cạnh chúng ta, như Người đã đi cùng với những môn đệ thành Emmau, chính Người bắt đầu lại lần nữa một phần cho lịch sử chúng ta.

Lời nguyện khai mạc:

Nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần. Amen

Lạy Chúa Giêsu Kitô, vì lợi ích cho chúng con mà Chúa đã trở nên hạt lúa gieo vào lòng đất và chết đi, để nó sinh nhiều hoa trái (Ga 12: 24). Chúa mời gọi chúng con theo Chúa trên con đường mà Chúa đã nói với chúng con là “Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời.” (Ga 12:25). Vâng chúng con gắn bó với cuộc đời chúng con và không muốn bỏ rơi nó; chúng con muốn tự giữ lấy cho chính mình. Chúng con muốn giữ chặt nó, không chịu cho đi. Nhưng Chúa đi trước chúng con, Chúa tỏ cho chúng con thấy rằng chỉ bằng cách cho đi cuộc sống chúng con mà chúng con có thể cứu nó. Khi chúng con cùng đi với Chúa theo Chặng

Đàng Thánh Giá, Chúa dẫn chúng con dọc chặng đường của hạt lúa, chặng đường sinh sôi nhiều hoa trái tới sự vĩnh cửu. Thánh giá — tự hiến thân — đè nặng trên chúng con. Dọc theo chính Chặng Đàng Thánh Giá của Chúa, Chúa đã mang lấy thánh giá của chúng con. Vì tình yêu thương của Chúa tiếp tục đồng hành với chúng con mọi lúc trong cuộc đời, chúng con đã không gánh vác trong quá khứ cho dù chỉ một khoảng khắc,. Hôm nay chúng con mang thánh giá đó với con và vì con, và kinh ngạc thay Chúa muốn con giống như ông Simon thành Cyrênê, để theo Chúa cùng vác thập giá cho Chúa. Chúa muốn chúng con đi bộ với Chúa và tự hiến cho Chúa trong sự phục vụ cứu rỗi cho thế giới.

Xin ban cho chúng con để chặng Đàng Thánh Cha của chúng con không chỉ là một lòng đạo đức thoáng qua. Xin giúp tất cả chúng con để cùng đồng hành với Chúa không chỉ bằng những tư tưởng cao thượng, nhưng với tất cả tâm hồn chúng con và với tất cả mọi bước đi mỗi ngày trong cuộc đời. Xin giúp chúng con triệt để phát họa ra chặng Đàng Thánh Giá và kiên trì trên con đường của Chúa. Xin giải thoát chúng con khỏi sự sợ hãi của Thập Tự, khỏi sự sợ hãi của phường nhạo báng, khỏi sự sợ hãi để cuộc đời chúng con thoát khỏi sự níu kéo nếu chúng con cứ khăng khăng bám víu mọi sự đến với chúng con.

Xin giúp chúng con lột trần tất cả những cám dỗ đó mà nó hứa mang lại cuộc sống, mà cuối cùng chỉ mang đến cho chúng con sự hão huyền và giả trá của nó. Xin giúp chúng con đừng chiếm lấy cuộc sống nhưng biết cho đi. Như Chúa đồng hành với chúng con trên chặng đường của hạt lúa; trong sự “mất đi mạng sống chúng con”, xin giúp giúp con biết khám phá ra con đường tình yêu, con đường mang lại cho chúng con sự sống chân thật và sự sống dồi dào. (x Ga 10:10).

Chặng Đàng Thứ Nhất- Chúa Giêsu bị lên án chết

Trích Phúc Âm theo Thánh Matthêu (Mt 27:22-23, 26)

Tổng trấn Phi-la-tô nói tiếp: “Thế còn ông Giê-su, cũng gọi là Ki-tô, ta sẽ làm gì đây?” Mọi người đồng thanh: “Đóng đinh nó vào thập giá!” “23 Tổng trấn lại nói: “Thế ông ấy đã làm điều gì gian ác?” Họ càng la to: “Đóng đinh nó vào thập giá!” Bấy giờ, tổng trấn phóng thích tên Ba-ra-ba cho họ, còn Đức Giê-su, thì ông truyền đánh đòn, rồi trao cho họ đóng đinh vào thập giá.

Suy Ngẫm

Thảm Phán của thế giới sẽ đến lần nữa để phán xét tất cả chúng ta, đang đứng đó, bị hạ nhục và không bào chữa được trước quan tòa trần tục. Philatô không hoàn toàn là người gian ác. Ông biết rằng người bị kết án là vô tội, và ông tìm một cách để trả tự do cho người. Nhưng tâm hồn ông bị chia xé. Và cuối cùng ông đã để chính địa vị của ông, chính quyền lợi của ông vượt lên trên những gì đúng đắn. Cũng không phải những người đang la hét và đòi Chúa Giêsu phải chết hoàn toàn là gian ác. Trong ngày Chúa Thánh Thần Hiện Xuống, nhiều người trong số họ sẽ cảm thấy “đau đớn trong lòng” (Cv 2:37). Khi ông Phê-rô đã nói với họ “Đức Giê-su Na-da-rét, là người đã được Thiên Chúa phái đến với anh em ... anh em đã dùng bàn tay kẻ dữ đóng đinh Người vào thập giá mà giết đi.” (Cv 2:22 tt). Nhưng lúc đó họ đã bị nhiễm trong đám đông. Họ la to bởi vì mọi người khác đang la hét, và họ cũng la hét giống như mọi người khác. Và theo lời này, công lý đã bị chà đạp dưới chân bởi những người nhu nhược, hèn nhát và sợ sệt tới mệnh lệnh của giới cầm quyền. Tiếng nói thâm lặng của lương tâm đã bị chìm đắm vì tiếng hò hét của đám đông. Ma quỷ đã thu hút được quyền lực của nó từ sự do dự và quan tâm vì những gì người khác nghĩ tới.

Lời Nguyện

Lạy Chúa, Chúa đã bị lên án chết vì sợ những gì người khác nghĩ tới đã làm im lặng tiếng nói lương tâm. Suốt giòng lịch sử, người vô tội luôn

luôn bị ngược đãi, lên án và bị giết nữa. Đã bao nhiêu lần chúng con đã tự đề đạt một cách thành công cho chân lý, dành thanh danh của chúng con cho công lý? Xin cũng cố tiếng nói lương tâm thầm lặng của chúng con, với chính tiếng nói của Chúa trong cuộc đời chúng con. Xin hãy nhìn con như Chúa đã nhìn Phêrô sau khi chối Chúa. Xin cái nhìn của Chúa chiếu rọi vào tâm khảm chúng con và chỉ hướng đi mà chúng con phải theo trong cuộc đời. Trong ngày Chúa Thánh Thần hiện xuống, Chúa đã khơi dậy những tâm hồn mà họ đã hò hét để Chúa phải chết trong ngày Thứ Sáu Tuần Thánh và đã làm họ hoán cải. Bằng cách này Chúa đã cho tất cả mọi người niềm hy vọng. Xin hãy ban cho chúng con hồng ân hoán cải luôn mãi.

Chặng Đàng Thứ Hai- Chúa Giêsu và Thánh Giá

Trích Tin Mừng theo Thánh Matthêu (Mt 27:27-31).

Bảy giờ linh của tổng trấn đem Đức Giê-su vào trong dinh, và tập trung cả cơ đội quanh Người. Chúng lột áo Người ra, khoác cho Người một tấm áo choàng đỏ, rồi kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người, và trao vào tay mặt Người một cây sậy. Chúng quỳ gối trước mặt Người mà nhạo rằng: “Vạn tuế Đức Vua dân Do-thái!” Rồi chúng khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy mà đập vào đầu Người. Chế giễu chán, chúng lột áo choàng ra, và cho Người mặc áo lại như trước, rồi điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

Suy Ngẫm

Chúa Giêsu bị lên án như một ông vua lừa đảo, đã bị sỉ nhục, nhưng chính sự sỉ nhục nhất đã để lộ ra sự thật đau thương. Từ những con người vĩ đại trong thế giới này, đã bao lần biểu trưng quyền lực là một sỉ nhục đến chân lý, đến công lý và đến nhân phẩm con người! Đã bao lần những phù hoa và lời nói cao quý của họ chẳng có là gì ngoại trừ phô trương lên những điều giả dối, một sự bất chước một bản phận bắt buộc để phục vụ

lợi ích chung! Đó là vì Chúa Giêsu đã bị chế nhạo và đội triều thiên đau khổ mà Người là Vua chân chính. Vương trượng Ngài là vương trượng công minh (x Tv 45:7). Hoàng tử công chính trong thế gian này đang chịu đau khổ: Chúa Giêsu là Vua thật, không trị vì bằng bạo hành, nhưng bằng tình yêu chịu đau khổ vì chúng ta và với chúng ta. Người vác lấy Thập Giá, thánh giá chúng ta, gánh nặng của con người, gánh nặng của thế giới. Và rồi Người đi trước chúng ta và chỉ cho chúng ta con đường dẫn đến sự sống chân thật.

Lời Nguyện

Lạy Chúa, Chúa đã sẵn lòng chịu đựng để bị chế nhạo và khinh bỉ. Xin giúp chúng con đừng tự liên kết với những ai coi thường đến người bị khinh khi và đau khổ. Xin giúp chúng con nhận thấy gương mặt của Chúa nơi người hèn mọn và nơi người bị xã hội ruồng bỏ. Ước gì chúng con không bao giờ đánh mất tâm hồn khi đương đầu trước những xúc phạm nó che giấu sự vâng lời của chúng con tới ý muốn của Chúa trong thế gian này. Chúa đã vác chính cây Thập Giá của Chúa và Chúa yêu cầu chúng con bước theo con đường này (x Mt 10:38). Xin giúp chúng con vác lấy Thập Giá và không xa lánh nó. Ước chi chúng con không bao giờ than phiền hay trở nên thối chí vì những thử thách trong cuộc đời. Xin giúp chúng con đôi bước theo con đường tình yêu trong sự quy phục để tìm thấy niềm vui thật.

Chặng Đàng Thứ Ba- Chúa Giêsu ngã xuống đất lần thứ nhất

Trích sách Tiên Tri Isaiah (Is 53: 4-6).

Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta,
đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta,
còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt,
bị Thiên Chúa giáng hoạ, phải nhục nhã ê chề.
Chính người đã bị đâm vì chúng ta phạm tội,

bị nghiền nát vì chúng ta lỗi lầm;
người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an,
đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành.
Tất cả chúng ta lạc lõng như chiên cừu,
lang thang mỗi người một ngã.
Nhưng ĐỨC CHÚA đã đổ trên đầu người
tội lỗi của tất cả chúng ta.

Suy Ngẫm

Con người đã ngã xuống và Người tiếp tục ngã xuống: thường Người trở nên một bức hí họa về chính Người, không còn là hình ảnh của Thiên Chúa nữa, nhưng là một sự chế nhạo Đáng Tạo Hoá. Một người trên con đường từ Giêrusalem đến Jericô, đã bị sa vào bọn cướp bị lột áo và để người ấy nửa chết và bị thương bên vệ đường, không phải là hình ảnh con người đặc biệt đó sao? Chúa Giêsu đã ngã dưới cây Thập Giá không chỉ là sự ngã quy của con người Giêsu, nhưng đã bị kiệt sức vì chịu đánh đòn. Thật còn có ý nghĩa thâm sâu hơn sự ngã xuống này, như Thánh Phaolô đã nói cho chúng ta trong thư gửi tín hữu Philiphê

“Đức Giê-su Ki-tô
vốn dĩ là Thiên Chúa
mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì
địa vị ngang hàng với Thiên Chúa,
nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang
mặc lấy thân nô lệ,
trở nên giống phàm nhân
sống như người trần thế.
Người lại còn hạ mình,
vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết,
chết trên cây thập tự. (Pl 2:6-8).

Khi Chúa Giêsu ngã xuống dưới sức nặng của cây Thập Giá, ý nghĩa của toàn thể cuộc sống người được nhìn thấy: một sự nhục nhã tự nguyện đã nâng chúng ta lên khỏi vực thẳm lòng kiêu ngạo của chúng ta. Bản tính kiêu ngạo của chúng ta cũng đã tỏ lộ ra: đó là sự kiêu căng làm cho chúng ta muốn thoát ly khỏi Thiên Chúa và làm chúng ta tự cô độc, sự kiêu hãnh làm cho chúng ta nghĩ rằng chúng ta có thể làm chủ chính vận mệnh chúng ta mà không cần đến tình yêu bất diệt của Người. Trong sự nhiễu loạn này chống lại chân lý, trong mưu mô để là chính ngẫu tượng, là người tạo hóa, là thẩm phán cho riêng mình, chúng ta ngã đâm đầu xuống và xa vào sự tự hủy. Sự khiêm nhu của Chúa Giêsu là sự chế ngự lòng kiêu căng của chúng ta; bằng sự nhục nhã người nâng chúng ta lên. Hãy để cho người nâng chúng ta dậy. Hãy lột trần cảm giác tự mãn của chúng ta, hình ảnh không chịu khuất phục một cách sai lầm, và hãy học nơi người là Đấng tự khiêm hạ, để khám phá ra chân lý cao cả nhất bằng cách cúi mình trước Thiên Chúa và trước những anh chị em bị áp bức.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu, sức nặng của cây thập giá đã làm Chúa ngã quy xuống đất. Sức nặng của tội lỗi chúng con, sức nặng của sự ngạo mạn của chúng con đã làm Chúa gục xuống. Nhưng sự ngã quy của Chúa không phải là một bi thương, hay chỉ là sự yếu ớt của con người. Chúa đã đến với chúng con, nhưng vì sự kiêu ngạo mà chúng con đã hạ thấp Chúa. Lòng kiêu hãnh đã làm chúng con nghĩ rằng tự chúng con có thể tạo dựng ra con người, đã biến con người trở thành một thứ hàng hóa, được mua và được bán, được lưu trữ để cung cấp những bộ phận cho sự thử nghiệm. Làm nên điều này, chúng con hy vọng sẽ chinh phục được cái chết bằng chính nỗ lực của chúng con, nhưng rồi trong thực tế, chúng con hoàn toàn làm mất đi phẩm cách nhân phẩm con người. Ôi lạy Chúa xin giúp con, chúng con đã ngã gục. Xin giúp chúng con từ bỏ sự kiêu

ngạo hủy hoại của chúng con và học được từ nơi lòng khiêm nhu của Chúa để chúng con trỗi dậy một lần nữa.

Chặng Đàng Thứ Bốn- Chúa Giêsu gặp Mẹ Người

Trích Phúc Âm theo Thánh Luca (Lc 2:34- 35, 51).

Ông Si-mê-ôn chúc phúc cho hai ông bà, và nói với bà Ma-ri-a, mẹ của Hài Nhi: “Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên cớ cho nhiều người Ít-ra-en ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống báng; và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà.

Sau đó, Người đi xuống cùng với cha mẹ, trở về Na-da-rét và hằng vâng phục các ngài. Riêng mẹ Người thì hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng.

Suy Ngẫm

Trên chặng Đàng Thánh Giá của Chúa Giêsu, chúng ta cũng tìm thấy Mẹ Maria, Mẹ của người. Trong đời sống công khai Mẹ đã đứng sang một bên, nhường chỗ cho dòng dõi gia đình mới của Chúa Giêsu, là gia đình của các môn đệ người. Mẹ cũng đã nghe những lời này: “Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi? ... Vì phàm ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi (Mt 12: 48-50). Giờ này đây chúng ta nhìn thấy Mẹ của Chúa Giêsu, không chỉ nơi thể lý nhưng nơi tâm hồn của Mẹ nữa. Mẹ Maria đã được nói: “Và này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai.. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là Con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đa-vít, tổ tiên Người.” (Lc 1:31 tt). Và Mẹ sẽ nghe từ miệng của ông Simon: “Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà” (Lc 2:35). Rồi Mẹ sẽ nhớ lại những lời của các ngôn sứ, những lời như thế này: “Bị ngược đãi, người cam chịu nhục, chẳng mở miệng kêu ca; như chiên bị đem đi làm thịt, như cừu câm nín khi bị xén lông, người chẳng hề mở

miệng. (Is 53:7). Giờ đây tất cả đều xảy ra. Trong tâm hồn Mẹ, Mẹ đã giữ những lời của sứ thần đã nói với Mẹ từ thưở ban đầu: “Thưa bà Ma-ri-a, xin đừng sợ, vì bà đẹp lòng Thiên Chúa” (Lc 1:30). Các môn đồ bỏ chạy, còn Mẹ đã không lẩn trốn. Mẹ đứng đó, với lòng can đảm của một người Mẹ, với lòng trung thành của một người Mẹ, với đức hạnh của một người Mẹ và với một đức tin không hề nao núng trong giờ đen tối nhất: “Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em” (Lc 1:45). “Nhưng khi Con Người ngự đến, liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng? (Lc 18:8). Đúng vậy, trong lúc này đây Chúa Giêsu biết: người sẽ tìm thấy lòng tin: trong giây phút này, đây là lúc an ủi cao độ của người.

Lời Nguyên

Lạy Mẹ Maria rất Thánh, Mẹ của Thiên Chúa, Mẹ đã trung thành khi các môn đồ trốn chạy. Như khi Mẹ tin đến sứ điệp lạ lùng của các sứ thần, là Mẹ sẽ trở nên Mẹ của Đấng Tối Cao, rồi Mẹ cũng tin đến giờ phút nhục nhã cực độ nhất của người. Bằng cách này, trong giờ phút của Thập Tự Giá, trong giờ phút của đêm đen tối nhất của thế gian, Mẹ đã trở thành Mẹ của những người tin, Mẹ của Giáo Hội. Chúng con kêu cầu Mẹ: xin dạy cho chúng con tin, và ban cho chúng con để đức tin của chúng con sinh hoa trái trong sự phục vụ can đảm, và để đức tin của chúng con là dấu chỉ của một tình yêu sẵn sàng chia sẻ sự đau khổ và cống hiến sự nâng đỡ.

Chặng Đàng Thứ Năm- Người Kyrênê giúp Chúa Giêsu vác đỡ cây Thánh Giá

Trích Phúc âm theo Thánh Matthêu (Mt 27: 32; 16:24)

Đang đi ra, thì chúng gặp một người Ky-rê-nê, tên là Si-môn; chúng bắt ông vác thập giá của Người. Đức Giê-su nói với các môn đệ: “Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo.

Suy Ngẫm

Ông Simon người Kyrênê trên con đường trở về nhà ông từ công sở, khi ông bất chợt gặp thấy đoàn diễu hành buồn sầu của những người bị lên án, đối với ông có lẽ đó là một cảnh tượng thông thường. Quân lính bức hiếp một người lao nhọc này từ vùng nông thôn để vác cây Thánh Giá trên chính vai của mình. Ông phải nghĩ tới khó chịu như thế nào khi chợt bắt gặp số phận của những người bị lên án! Ông làm những gì ông phải làm nhưng một cách miễn cưỡng. Đáng chú ý thay, Tác Giả Tin Mừng Maccô không những nói tên của ông mà còn nói đến hai người con của ông nữa, được biết họ là những người Kitô hữu và là thành viên trong cộng đoàn (x Mc 15:21). Từ lúc bắt chợt này đức tin được sinh ra. Đi bên cạnh Chúa Giêsu và chia sẻ gánh nặng của cây Thánh Giá, người Kyrênê đến để thấy rằng đó là một hồng ân để được đồng hành với Chúa chịu đóng đinh và giúp đỡ người. Mầu nhiệm của Chúa Giêsu, thâm lặng và chịu đau khổ đã đánh động tâm hồn ông. Chúa Giêsu là Đấng mà một mình tình yêu Thiên Chúa có thể cứu độ tất cả nhân loại, muốn chúng ta chia sẻ Thánh Giá người để chúng ta có thể hoàn tất những gì còn thiếu sót trong sự đau khổ của người (x Cl 1:24). Bất cứ khi nào chúng ta tỏ ra lòng nhân ái đến người đang đau khổ, người bị cưỡng bức và người cô thế, và chia sẻ những nỗi khổ đau của họ, là chúng ta có thể giúp mang cùng cây Thánh Giá đó của Chúa Giêsu. Bằng cách này chúng ta nhận được ơn cứu độ và giúp góp phần đến sự cứu rỗi cho thế giới.

Lời Nguyện

Lạy Chúa, Chúa đã mở đôi mắt và tâm hồn ông Simon người Kyrênê, và Chúa đã cho ông ân sủng đức tin qua việc chia sẻ vác cây Thánh Giá của Chúa. Xin giúp chúng con biết giúp đỡ những người lân cận thiếu thốn, ngay cả khi điều này quấy rầy đến những dự định và ước muốn của chúng con, bằng cách này để chúng con biết rằng chúng con đang bước đi một mình với Chúa. Xin giúp chúng con cảm kích với niềm vui rằng,

khi chúng con chia sẻ trong sự đau khổ của Chúa và những đau khổ của thế giới này, chúng con trở nên những người tôi tớ của sự cứu rỗi và có thể giúp xây dựng Thân Mình của Chúa là Hội Thánh.

Chặng Đàng Thứ Sáu- Bà Verônica lau mặt Chúa Giêsu

Trích sách Thánh Vịnh (Tv 27: 8-9)

Nghĩ về Ngài, lòng con tự nhủ: hãy tìm kiếm Thánh Nhan.

Lạy CHÚA, con tìm thánh nhan Ngài,

xin Ngài đừng ẩn mặt.

Tôi tớ Ngài đây, xin đừng giận mà ruồng rẫy,

chính Ngài là Đấng phù trợ con.

Xin chớ bỏ rơi, xin đừng xua đuổi,

lạy Thiên Chúa, Đấng cứu độ con.

Suy Ngẫm

“Lạy Chúa, con tìm thánh nhan Ngài, xin Ngài đừng ẩn mặt” (x Tv 27: 8-9). Bà Veronica – Bernice theo truyền thống Hy Lạp, là hiện thân lòng khao khát của tất cả những người nam và người nữ sùng đạo trong Cựu Ước, lòng khao khát của tất cả những người tin để nhìn thấy thánh nhan Thiên Chúa. Trên Đàng Tháng Giá của Chúa Giêsu, mặc dầu thoát đầu bà đã không làm chi hết ngoại trừ thi hành một cử chỉ ân cần của người phụ nữ: bà đã đưa khăn lau mặt cho Chúa Giêsu. Bà đã không để quân lính hung bạo ngăn cản hay liệt vào trong sự sợ hãi của các môn đồ. Bà là hình ảnh của người phụ nữ tốt lành, đã tỏ ra can đảm do lòng nhân từ và không để tâm hồn bà bị giao động giữa sự hỗn loạn và mất tinh thần. Thiên Chúa đã đưa ra Bài Giảng trên Núi “Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa” (Mt 5:8). Đầu tiên, bà Veronica chỉ trông thấy một gương mặt bị đọa đầy và đầy thương đau. Thế rồi cử chỉ yêu thương của bà đã được ghi ấn hình ảnh thật của Chúa Giêsu nơi tâm hồn bà: trên gương mặt con người của Chúa bị chảy máu

và bầm tím, bà đã nhìn thấy thánh nhan của Thiên Chúa và lòng nhân ái của người, đồng hành với chúng ta ngay cả khi chúng ta buồn phiền sâu thẳm nhất. Chỉ với tâm hồn mà chúng ta có thể nhìn thấy Chúa Giêsu. Chỉ có tình yêu thanh tẩy chúng ta và cho chúng ta khả năng để nhìn thấy được. Chỉ có tình yêu có thể cho phép chúng ta nhận ra Thiên Chúa chính là tình yêu.

Lời Nguyện

Lạy Chúa, xin ban cho chúng con trái tim biết thao thức, tâm hồn biết tìm kiếm thánh nhan Chúa. Xin giữ gìn con khỏi sự mù quáng của con tim chỉ nhìn thấy dáng vẻ bề ngoài. Xin ban cho chúng con tính hồn nhiên và lòng thanh khiết để chúng con có thể nhận ra sự hiện diện của Chúa trong thế gian. Khi chúng con không thể hoàn tất những việc trọng đại, xin ban cho chúng con lòng can đảm nhờ lòng khiêm nhu và thiện hảo. Xin khắc ghi gương mặt của Chúa trên trái tim con. Ước gì chúng con gặp gỡ Chúa trên dòng đời và tỏ ra hình ảnh của Chúa cho thế giới.

Chặng Đàng Thứ Bảy- Chúa Giêsu ngã xuống đất lần thứ hai.

Trích sách Ai Ca (Ac 3: 1-2, 9, 16)

Tôi là người đã sống cảnh lâm than
dưới làn roi giận dữ của Người.
Người dẫn tôi, bắt tôi lần bước,
trong tối tăm, không ánh sáng soi đường.
Người lấy đá hộc chặn đường tôi,
xóa lối đi khiến tôi phải lạc hướng.
Răng tôi, Người bắt nhai đá sỏi,
xác tôi, Người vùi dập dưới đồng tro.

Suy Ngẫm

Theo truyền thống Chúa Giêsu đã ngã xuống ba lần dưới sức nặng của cây Thánh Giá, gợi lên sự sa ngã của Adam là tình trạng sa ngã của nhân

loại, và gọi lên màu nhiệm của chính Chúa Giêsu dự phần trong sự sa ngã của chúng ta. Qua suốt giòng lịch sử, sự sa ngã của con người tiếp tục mang theo những hình thức mới. Trong Thư Thứ Nhất, Thánh Gioan nói đến dục vọng của tính xác thịt, dục vọng của đôi mắt và thói cậy mình có của. Dựa vào màn phong tuyết lạc trong thời đại của chính ngài, Thánh nhân đã làm sáng tỏ sự sa ngã của con người và nhân loại, với tất cả những sự thái quá và sự suy đồi của nó. Thế nhưng chúng ta cũng có thể nghĩ đến thời gian gần đây, tinh thần Kitô Giáo đã mọc lên sự ngao ngán đức tin, đã bỏ rơi Thiên Chúa thế nào: Những hệ tư tưởng lớn, và cuộc sống vô vị của những người không còn tin đến bất kỳ sự gì, là những người một cách đơn thuần sống phiêu giạt theo cuộc sống, đã lập nên một tà giáo mới và tồi tệ hơn, trong sự lèo lái của nó muốn cách xa Thiên Chúa chỉ một lần và mãi mãi, đã kết cục gạt bỏ con người. Và như thế con người dập vùi dưới đồng tro. Thiên Chúa đã nhiều lần và nhiều lần nữa mang lấy gánh nặng và sự sa ngã này, để gặp gỡ chúng ta. Người đăm chiêu nhìn chúng ta, người đánh động tâm hồn chúng ta; người ngã quy xuống để nâng đỡ chúng ta dậy.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu Kitô, Chúa đã chịu đựng tất cả những gánh nặng của chúng con và Chúa tiếp tục gánh vác chúng con. Ách của chúng con đã làm Chúa quy xuống. Xin hãy đỡ nâng chúng con lên vì chính chúng con không thể tự nâng mình lên khỏi đồng tro tàn. Xin giải thoát chúng con khỏi những gông cùm xác thịt. Xin ban cho chúng con trái tim bằng thịt thay vào trái tim chai đá, xin ban cho chúng con một con tim biết nhận diện. Xin diệt trừ sức mạnh của hệ tư duy, để tất cả mọi người có thể nhận thấy rằng chúng là phường dối trá. Xin cho chúng con vượt qua được bức tường chủ nghĩa duy vật. Xin làm cho chúng con nhận thức đến sự hiện diện của Chúa. Xin giữ gìn con sống điềm đạm và cảnh tỉnh, để có thể chống cự quyền lực của ma quỷ. Xin giúp chúng con nhận ra được

những nhu cầu tâm linh và thiếu thốn của người khác và ban cho họ sự giúp đỡ khi họ cần đến. Xin nâng chúng con trời dậy, để chúng con nâng người khác lên. Xin ban cho chúng con niềm hy vọng trong mọi lúc đen tối nhất, để chúng con mang lại niềm hy vọng của Chúa cho thế giới.

Chặng Đàng Thứ Tám- Chúa Giêsu yên ủi phụ nữ thành Giêrusalem khóc thương người

Trích Phúc Âm theo Thánh Luca (Lc 23: 28-31)

Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói: “Hỡi chị em thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu. Vì này đây sẽ tới những ngày người ta phải nói: “Phúc thay đàn bà hiếm hoi, người không sinh không đẻ, kẻ không cho bú mớm! “3 Bảy giờ người ta sẽ bắt đầu nói với núi non: Đổ xuống chúng tôi đi!, và với gò nong: Phủ lấp chúng tôi đi! Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao? “

Suy Ngẫm

Khi nghe Chúa Giêsu than trách phụ nữ thành Giêrusalem đi theo và khóc thương cho người ắt phải làm chúng ta suy tư. Làm sao chúng ta hiểu được những lời của người? Những lời không phải nói trực tiếp đến một lòng đạo đức vốn hoàn toàn có tính đa cảm, mà con người đã thất bại đến sự hoán cải và đời sống đức tin sao? Thật là không tận dụng để than khóc sự đau khổ của thế giới này trong khi cuộc sống chúng ta vẫn tiếp diễn bình thường. Và như thế Thiên Chúa đã cảnh cáo chúng ta đến sự nguy hiểm mà chúng ta đang gặp phải. Người đã chỉ cho chúng ta thấy cả hai sự nghiêm trọng của tội lỗi và sự nghiêm trọng của phán xét. Mặc dầu với tất cả những sự bày tỏ kinh hoàng trước sự dữ và sự đau khổ của người vô tội, phải chăng chúng ta đã được chuẩn bị chu đáo để coi thường sự huyền bí của sự dữ? Chúng ta đã chấp nhận chỉ có lòng nhân từ và tình

yêu của Thiên Chúa và Chúa Giêsu và thầmlặng bỏ qua lời phán đoán chẳng? Chúng ta nói “Làm sao Thiên Chúa lại quá lo lắng đến những yếu đuối của chúng ta?” “Chúng ta chỉ là con người!”. Vâng khi chúng ta chiêm ngắm sự đau khổ của Chúa Con, chúng ta nhìn thấy rõ ràng hơn sự nghiêm trọng của tội lỗi và thật sự cần thiết thế nào để hoàn toàn chuộc lỗi nếu chúng ta vượt qua được. Trước hình ảnh đau khổ của Thiên Chúa, sự ác không thể được tầm thường hoá. Ngài nói với cả chúng ta nữa: “Đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình ... Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao?”

Lời Nguyễn

Lạy Chúa, những người phụ nữ khóc thương mà Chúa nói với họ về lòng hoán cải và Ngày Phán Xét, khi tất cả chúng con đến trước thánh nhan Chúa: Trước mặt Chúa là vị Thẩm Phán của thế giới. Chúa gọi chúng con bỏ lại sau lưng sự coi thường của điều ác, mà nó xoa dịu lương tâm và để chúng con vẫn tiếp tục theo con đường cũ. Chúa chỉ cho chúng con sự nghiêm trọng đến bốn phận của chúng con, sự nguy hiểm của con người tội lỗi và không thể biện minh được trong ngày Phán Xét. Xin ban cho chúng con không phải chỉ hồn nhiên bước bên cạnh Chúa mà không công hiến sự gì ngoại trừ nói lên những lời động lòng trắc ẩn. Xin hoán cải chúng con và ban cho chúng con đời sống mới. xin ban cho chúng con cuối cùng chúng con không chỉ là cây héo khô, nhưng là những nhánh cây sống trong Chúa, vì Chúa là cây nho thật, để sinh hoa trái cho đời sống vĩnh cửu (x Ga 15: 1-10)

Chặng Đàng Thứ Chín- Chúa Giêsu ngã xuống đất lần thứ ba.

Trích sách Ai Ca (Ac 3:27-32)

Cũng là một điều hay cho người nào
phải mang ách từ khi còn trẻ.

Khi chính Chúa bắt nó phải mang,

nó hãy cứ ngồi im lặng một mình,
cứ đặt miệng nó trong bụi đất
- may ra còn chút hy vọng nào chẳng -
nó cứ đưa má cho kẻ tát,
chúóc lấy cho mình đầy nỗi nhục nhơ.
Vì quả thật, Đức Chúa chẳng bỏ rơi mãi mãi:
có làm khổ, Người cũng xót thương,
vì Người vốn từ bi cao cả;

Suy Ngẫm

Ngã xuống đất lần thứ ba có thể nói cho chúng ta điều gì? Chúng ta đã suy xét đến sự sa ngã con người một cách chung, và sự sa ngã của nhiều người Kitô hữu xa rời Đức Kitô và đi vào chủ nghĩa trần tục vô thần. Chúng ta có nên không nghĩ đến Chúa Kitô đã chịu đau khổ trong chính Giáo Hội của người biết chừng nào không? Đã bao lần Sự Hiện Diện của người trong Bí Tích Thánh bị lạm dụng, đã bao lần chúng ta đến với một tâm hồn trống rỗng và gian ác! Đã bao lần chúng ta chỉ cử hành một mình mà không nhận thức đến người đang hiện diện ở đó. Đã bao lần Lời Chúa bị xuyên tạc và bị lãng mạ! Đức tin tâm thường nào đã hiện diện đằng sau quá nhiều học thuyết, quá nhiều những lời nói hảo huyền! Đã có bao nhiêu rác rưởi nằm trong Giáo Hội và ngay cả những người trong thiên chức linh mục, lẽ ra phải hoàn toàn thuộc về người! Bao nhiêu sự kiêu căng, bao nhiêu điều tự phụ! Sự tôn kính không đáng kể nào mà chúng ta đã dành cho Bí Tích Hòa Giải, nơi mà người đang đợi chờ chúng ta, người sẵn sàng nâng đỡ chúng ta lên bất cứ khi nào chúng ta sa ngã!. Tất cả điều này hiện diện trong cuộc Thương Khó của người. Sự phản bội của các môn đồ, rước Mình và Máu Chúa không xứng đáng, chắc chắn là sự đau khổ cực độ nhất mà Đấng Cứu Chuộc cam chịu; nó đâm thấu con tim của người. Chúng ta chỉ có thể kêu cầu đến người từ đáy lòng của chúng ta: Kyrie eleison- Lạy Chúa xin thương xót chúng con (x Mt 8: 25)

Lời Nguyên

Lạy Chúa, Giáo Hội của Chúa thường giống như một con thuyền sắp đắm chìm, một con thuyền bị đắm nước mọi bề. Trên cánh đồng của Chúa, Chúng con nhìn thấy nhiều cỏ dại hơn là lúa. Quần áo và gương mặt của Giáo Hội Chúa bị dơ bẩn đã làm chúng con hoang mang. Vâng chính chúng con đã làm như vậy! Đó là chúng con đã phản bội Chúa bao lần, qua tất cả những lời nói kiêu căng và những hành xử trang trọng. Xin thương xót trên Giáo Hội của Chúa; trong Giáo Hội nữa, Adam tiếp tục sa ngã. Khi chúng con sa ngã, chúng con đã thực sự kéo lê Chúa và Satan cười cợt vì nó hy vọng Chúa sẽ không thể trỗi dậy từ sự sa ngã đó; nó hy vọng Giáo Hội bị sa xuống trong sự xa ngã, Chúa sẽ bị liệt và bị áp chế. Nhưng Chúa sẽ trỗi dậy một lần nữa. Chúa đứng đó, Chúa đứng lên và Chúa có thể nâng chúng con lên. Xin cứu và thánh hóa Giáo Hội của Chúa. Xin cứu thoát và thánh hóa tất cả chúng con.

Chặng Đàng Thứ Mười- Chúa Giêsu bị lột áo

Trích Phúc Âm theo Thánh Matthêu (Mt 27: 33-36)

Khi đến nơi gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ, chúng cho Người uống rượu pha mật đắng, nhưng Người chỉ nếm một chút mà không chịu uống. Đóng đinh Người vào thập giá xong, chúng đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau. Rồi chúng ngồi đó mà canh giữ Người.

Suy Ngẫm

Chúa Giêsu bị lột áo. Quần áo cho một con người địa vị xã hội, nó cho người chỗ đứng trong xã hội, nó làm cho người là một ai đó. Lột trần công khai có nghĩa là Chúa Giêsu chẳng còn là gì, người chỉ là một người bị xã hội bỏ rơi, bị tất cả miệt thị. Lúc bị lột trần công khai nhắc nhở cho chúng ta đến sự trục xuất khỏi vườn địa đàng: Ánh quang của Thiên Chúa đã biến mất đi khỏi con người, là Đấng giờ này đây bị trần truồng và bộc trần, không có quần áo và bị xấu hổ. Và như thế Chúa Giêsu một lần nữa

nhận lấy điều kiện con người sa ngã. Bị lột áo, người nhắc chúng ta rằng tất cả chúng ta đã mất đi “bộ áo đầu tiên” đó là ánh quang của Thiên Chúa. Dưới chân Thập Giá, quân lính bắt thăm chia nhau vật sở hữu nhỏ mọn, đó là áo xống. Tác giả phúc âm đã diễn tả khung cảnh với những lời được rút từ Thánh Vịnh 22:19 (Áo mặc ngoài chúng đem chia chác, còn áo trong cũng bắt thăm luôn); như thế thánh vịnh nói với chúng ta giống như Chúa Giêsu đã nói với các môn đồ trên con đường Emmau: để mọi sự được ứng nghiệm “theo như Kinh Thánh”. Không có gì là trùng hợp ngẫu nhiên; mọi sự xảy ra chứa đựng theo Lời Chúa và theo chương trình của Thiên Chúa. Thiên Chúa đã đi qua tất cả mọi giai đoạn và mọi bước đi của con người sa ngã khỏi ân sủng, đúng mỗi bước đi đó với tất cả những sự cay đắng, trở nên một bước tiến cho sự cứu độ chúng ta: đó là thể nào mà người mang về con chiên bị lạc. Chúng ta đừng quên điều đó mà Thánh Gioan đã nói đến sự bắt thăm áo xống của Chúa Giêsu, “chiếc áo dài này không có đường khâu, dệt liền từ trên xuống dưới” (Ga 19:23). Chúng ta có thể xem điều này có liên quan đến áo của vị Thượng Tế, đó là “chiếc áo từ một mảnh duy nhất” không có đường khâu (Fl, Josephus, a III, 161). Đối với người, Đấng bị Đóng Đinh là Thượng Tế thật.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu, Chúa đã bị lột áo, bị phơi trần xấu hổ, bị gạt ra ngoài xã hội. Chúa tự chuốc lấy sự xấu hổ của Adam, và Chúa đã chữa lành. Chúa cũng tự chuốc lấy những đau khổ và những nhu cầu thiếu thốn của người nghèo, những người bị xã hội gạt bỏ trong thế giới chúng con. Và trong đường lối hiển nhiên này Chúa đã làm trọn những lời của các ngôn sũ. Chúa đã làm cho chúng con nhân ra thế nào, Chúa Cha đã gìn giữ Chúa, gìn giữ chúng con và toàn thế giới trong bàn tay của người. Xin ban cho chúng con lòng kính trọng sâu xa đến con người trong mọi giai đoạn và trong mọi tình huống, nơi đó chúng con gặp gỡ người. Xin khoác áo cho chúng con trong ánh sáng ân sủng của Chúa.

Chặng Đàng Thứ Mười Một- Chúa Giêsu bị đóng đinh trên Thập Giá.

Trích Phúc Âm theo Thánh Matthêu (Mt 27: 37-42) Phía trên đầu Người, chúng đặt bản án xử tội viết rằng: “Người này là Giê-su, vua dân Do-thái.” Cùng bị đóng đinh với Người, có hai tên cướp, một tên bên phải, một tên bên trái. Kẻ qua người lại đều nhục mạ Người, vừa lắc đầu vừa nói: “Mi là kẻ phá được Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được, hãy cứu lấy mình đi! Nếu mi là Con Thiên Chúa, thì xuống khỏi thập giá xem nào! ” Các thượng tế, kinh sư và kỳ mục cũng chế giễu Người mà nói: “Hắn cứu được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình. Hắn là Vua Ít-ra-en! Hắn cứ xuống khỏi thập giá ngay bây giờ đi, chúng ta tin hắn liền!

Suy Ngẫm Chúa Giêsu bị đóng đinh trên Thập Giá. Bức khăn liệm Turin đã cho chúng ta khái niệm đến sự tàn nhẫn không thể tin nổi của thủ tục này. Chúa Giêsu đã không uống rượu pha mật đắng đưa lên cho người: người nhất định tự chuốc lấy tất cả những đau thương của Sự Đóng Đinh. Toàn thân người bị tra tấn, những lời trong Thánh Vịnh đã nói: “Thân sâu bọ chứ người đâu phải, con bị đời mắng chửi để duôi (Tv 22:7). “Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn, bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới ... Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta, đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta (Tv 53:3b,4b). Chúng ta hãy dừng lại trước hình ảnh đau thương này, trước sự đau khổ của Con Thiên Chúa. Chúng ta hãy ngược nhìn lên người vào những lúc tự phụ và ăn chơi trụy lạc, để học để tôn trọng những giới hạn và nhìn thấy được sự nông cạn của tất cả những của cải chỉ hoàn toàn vật chất. Hãy ngược nhìn lên người vào những lúc chịu thử thách và khổ tâm, và nhận ra rằng lúc đó là lúc chúng ta gần gũi với Thiên Chúa nhất. Hãy cố gắng nhìn xem gương mặt người nơi con người mà chúng ta coi khinh. Một ý nghĩ khác đến trong tâm trí là khi chúng ta đứng trước Thiên Chúa bị lên án, là

Đấng đã không dùng quyền lực để xuống khỏi cây Thập Giá, nhưng cam chịu sự đau khổ của nó cho đến cùng. Thánh Ignatiô thành Antiochia, một tù nhân bị xiềng xích vì đức tin nơi Thiên Chúa, đã ca ngợi Tín Hữu Kitô tại Smuma vì đức tin không chuyển lay của họ: ngài nói họ là những người chịu đóng đinh với xác và máu vào Thập Giá của Thiên Chúa, Chúa Giêsu Kitô (1,1). Chúng ta hãy tự đóng đinh với ngài, chống trả cơn cám dỗ để tránh xa, hay chống trả không liên kết với những người khác chế nhạo người.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu Kitô, Chúa đã tự chịu đóng đinh vào Thập giá, chấp nhận sự dã man khủng khiếp của sự đau khổ này, hủy hoại thân xác và phẩm giá của Chúa. Chúa đã tự để cho đóng đinh mau lẹ, Chúa đã không tìm cách trốn thoát hay làm giảm đi sự đau khổ của Chúa. Ước gì chúng con không bao giờ trốn chạy khỏi những gì chúng con được kêu gọi để làm. Xin giúp chúng con được trung tín với Chúa. Xin giúp chúng con lột trần sự tự do giả dối mà nó làm chúng con xa cách Chúa. Xin giúp chúng con chấp nhận sự tự do “ràng buộc” của Chúa và “kết lại” keo sơn với Chúa, để chúng con khám phá ra sự tự do đích thật.

Chặng Đàng Thứ Mười Hai- Chúa Giêsu sinh thì trên Thập Giá.

Trích Phúc Âm theo Thánh Gioan (Ga 19: 19-20)

Ông Phi-la-tô cho viết một tấm bảng và treo trên thập giá; bảng đó có ghi: “Giê-su Na-da-rét, Vua dân Do-thái.” Trong dân Do-thái, có nhiều người đọc được bảng đó, vì nơi Đức Giê-su bị đóng đinh là một địa điểm ở gần thành. Tấm bảng này viết bằng các tiếng: Híp-ri, La-tinh và Hy-lạp.

Trích Phúc Âm theo Thánh Matthêu (Mt 27:45-50, 54)

Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ cả mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. Vào giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lớn tiếng: “Ê-li, Ê-li, lê-ma xa-bác-tha-ni”, nghĩa là “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con?

” Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói: “Hắn ta gọi ông Ê-li-a!” Lập tức, một người trong bọn chạy đi lấy miếng bọt biển, thấm đầy giấm, buộc vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. Còn những người khác lại bảo: “Khoan đã, để xem ông Ê-li-a có đến cứu hắn không!” Đức Giê-su lại kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn. Thấy động đất và các sự việc xảy ra, viên đại đội trưởng và những người cùng ông canh giữ Đức Giê-su đều rất đỗi sợ hãi và nói: “Quả thật ông này là Con Thiên Chúa.”

Suy Ngẫm

Bằng tiếng Hy Lạp và Latin là 2 ngôn ngữ quốc tế lúc bấy giờ, và tiếng Hipri là ngôn ngữ Con Người Chọn, một tấm biển trên Thập Giá Chúa Giê-su, chỉ cho thấy người đó là ai: Là Vua dân Do Thái, người Con Vua Đa Vít được hứa hẹn. Philatô, quan tòa bắt công, tự trở thành một ngôn sứ bị coi thường. Vương quyền của Chúa Giê-su được công bố cho toàn thế giới. Chính Chúa Giê-su đã không nhận chức tước “Messiah”, bởi vì nó sẽ đưa ra một sự hiểu lầm, theo tư tưởng quyền lực và giải thoát của con người. Rồi giờ đây tước hiệu vẫn còn công khai được trưng trên Chúa Kitô Chịu Đóng Đinh. Người thật sự là vua của thế giới. Giờ này Người đã thật sự “được nâng lên”. Khi chìm xuống dưới vực thẳm sâu Ngài trỗi vượt lên đến tột đỉnh. Bây giờ người hoàn tất một cách triệt để giới răn yêu thương, ngài đã hoàn toàn tự hiến và giờ này đây bằng cách này người là sự mặc khải của Thiên Chúa thật, Thiên Chúa là tình yêu. Giờ này chúng ta biết Thiên Chúa là ai. Giờ này chúng ta biết vương quyền thật sự là gì. Chúa Giê-su đã cầu nguyện theo lời Thánh Vịnh 22, bắt đầu bằng những lời “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con? (22:2). Ngài mang cho mình tất cả sự đau khổ của dân Israel, tất cả sự đau khổ của nhân loại, bi kịch đen tối của Thiên Chúa, và người làm cho Thiên Chúa hiện diện trong mọi chốn nơi nơi mà dường như người bị đánh bại và vắng bóng. Thập Giá Chúa Giê-su là một biến cố hoàn vũ. Thế giới bị đen tối, khi Con Thiên Chúa bị ruồng bỏ cho đến

chết. Trái đất rung động. Và trên Thập Giá, Giáo Hội giữa những người lương dân chào đời. Viên đội trưởng Roma hiểu biết điều này và nhận thức ra rằng Chúa Giêsu là Con Thiên Chúa. Từ trên Thánh Giá, lại một lần nữa người đã chiến thắng.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu Kitô, trong giờ phút sinh thì của Chúa, mặt trời đã u ám. Chúa lại bị đóng đinh trên Thập Giá lần nữa. Trong giờ phút hiện tại của lịch sử, chúng con đang sống trong bóng tối của Thiên Chúa. Qua sự đau khổ cực độ của Chúa và sự độc ác của con người, dung mạo của Chúa, gương mặt của Chúa dường như bị che khuất, không còn nhận diện được. Và rồi, trên Thập Giá, Chúa đã tự tỏ mình ra. Chúa được tán dương, hoàn toàn là đáng chịu đau khổ và yêu thương. Từ trên Thập Giá trên cao, Chúa đã chiến thắng. Xin giúp chúng con nhận ra khuôn mặt của Chúa trong giờ phút đen tối và khổ đau này. Xin giúp chúng con tin tưởng vào Chúa và bước theo Chúa trong giờ phút đen tối và cùng cực. Xin tỏ mình ra cho thế giới lần nữa trong giây phút này. Xin bộc lộ cho chúng con sự cứu chuộc của Chúa.

Chặng Đàng Thứ Mười Ba- Chúa Giêsu được tháo danh xuống mà phó cho Mẹ Người

Trích Phúc Âm theo Thánh Matthêu (Mt 27: 54- 55)

Thấy động đất và các sự việc xảy ra, viên đại đội trưởng và những người cùng ông canh giữ Đức Giê-su đều rất đỗi sợ hãi và nói: “Quả thật ông này là Con Thiên Chúa.” Ở đó, cũng có nhiều người phụ nữ đứng nhìn từ đàng xa. Các bà này đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê để giúp đỡ Người.

Suy Ngắm Chúa Giêsu sinh thì. Từ con tim người bị mũi dùi của quân lính Roma đâm thấu qua, máu và nước chảy ra: một hình ảnh nhiệm mầu của dòng suối các bí tích, Bí Tích Rửa Tội và Bí Tích Thánh Thể, theo đó Giáo Hội không ngừng tái sinh từ tâm hồn cõi mở của Thiên Chúa. Đôi

chân của người bị gãy, giống như hai người cũng chịu đóng đinh với người. Như thế người mặc khải người là con chiên Vượt Qua thật, không một ống xương nào bị dập (..) Và giờ đây, cuối cùng của sự đau khổ của người, đối với tất cả tâm can con người bị mất tinh thần và đối với tất cả quyền thế hận thù và hèn nhát, thật tỏ tường cho thấy người không cô đơn một mình. Ở đó có những người trung tín còn lại với người. Dưới chân Thập Giá còn đứng đó là Đức Maria Mẹ người, người chị họ của Mẹ bà Mary Madalen và tông đồ người yêu mến. Một người phú hộ, ông Giôxép tại Arimathea cũng xuất hiện tại hiện trường: một người giàu sang có khả năng chui qua lỗ kim, vì Thiên Chúa đã ban ân sủng cho ông. Ông táng xác Chúa Giêsu trong chính ngôi mộ dành sẵn cho ông tại khu vườn. Trong cuộc táng xác Chúa Giêsu, nghĩa địa trở thành một khu vườn, khu vườn nơi mà Adam đã bị trục xuất khi ông từ bỏ cuộc sống viên mãn, từ bỏ Đấng Tạo Hóa. Khu mộ nơi khu vườn biểu tượng lên giấc ngủ của cái chết sẽ kết liễu. Một thành viên trong Thượng Hội Đồng Roma cũng đi theo là ông Nicodêmo, người đã được Chúa Giêsu loan báo màu nhiệm tái sinh bằng nước và Thánh Thần. Ngay cả trong Thượng Hội Đồng Roma đã tuyên án tử cho người, ở đó còn có một người tin, còn có một ai đó biết và nhận ra Chúa Giêsu sau khi người sinh thì. Trong giờ phút khóc thương thống thiết, đen tối và tuyệt vọng này, ánh sáng niềm hy vọng được hiện lên một cách huyền diệu. Thiên Chúa bị đánh đòn là Thiên Chúa của sự sống đang đến gần. Ngay cả trong đêm tối sự chết, Thiên Chúa vẫn còn là Thiên Chúa và là Đấng Cứu Độ chúng ta. Giáo Hội của Chúa Giêsu Kitô, gia đình mới của người, bắt đầu tỏ hiện.

Lời Nguyện

Lạy Chúa, Chúa đã đi vào bóng tối sự chết. Nhưng thân xác Chúa được trao về cho những bàn tay nhân từ và được liệm trong tấm vải gai trắng (x Mt 27:59). Đức tin không hoàn toàn mất biến, mặt trời không hoàn toàn đi vào buổi hoàng hôn. Đã bao lần Chúa xuất hiện như đang ngủ?

Thật dễ để chúng con chùn bước và tự thẳm rằng: “Thiên Chúa đã chết”. Trong giờ phút đen tối, xin giúp chúng con biết rằng Chúa vẫn còn ở đó. Xin đừng bỏ rơi khi chúng con bị cám dỗ mất tâm hồn. Xin giúp chúng con đừng để Chúa cô đơn một mình. Xin ban cho chúng con lòng trung tín để chịu đựng trong những lúc hoang mang và xin ban cho chúng con lòng trung tín để có một tình yêu sẵn sàng ôm ấp Chúa trong lúc Chúa hoàn toàn bất động, như Mẹ của Chúa là Đấng đã ôm Chúa vào lòng một lần nữa. Xin giúp chúng con, là người giàu có và kẻ cơ bản, là người ngu dốt và người có học, biết nhìn ra ngoài sự sợ hãi và thành kiến của chúng con, và biết cống hiến khả năng chúng con cho Chúa, biết cống hiến tâm hồn và thời gian của chúng con, để chuẩn bị khu vườn Phục Sinh.

Chặng Đàng Thứ Mười Bốn- Chúa Giêsu được mai táng trong mồ.

Trích Phúc Âm theo Thánh Matthêu (Mt 27: 59-61)

Khi đã nhận thi hài, ông Giô-xép lấy tấm vải gai sạch mà liệm, và đặt vào ngôi mộ mới, đã đục sẵn trong núi đá, dành cho ông. Ông lăn tảng đá to lấp cửa mồ, rồi ra về. Còn bà Ma-ri-a Mác-đa-la và một bà khác cũng tên là Ma-ri-a ở lại đó, quay mặt vào mồ.

Suy Ngẫm

Chúa Giêsu bị ruồng bỏ và ngược đãi, đã được mai táng một cách tôn kính trong ngôi mộ mới. Nicôdêm mang một trăm cân mộc dược trộn với trăm hương mà nó tỏa một mùi thơm quý báu. Trong sự tự hiến của Chúa Con, là Đấng được xúc dầu ở Bethany, chúng ta xem thấy một “sự quá mức” gợi lên lòng nhân hậu và tình yêu thương quá đỗi của Thiên Chúa. Thiên Chúa tự hiến một cách nhưng không. Nếu đo lường của Thiên Chúa là quá mực dồi dào, thì đối với chúng ta về phần mình chẳng đáng là gì đối với Thiên Chúa. Đây là chính giáo huấn của Chúa Giêsu trong Bài Giảng trên Núi (Mt 5:50). Nhưng chúng ta cũng nhớ đến lời của Thánh Phaolô, ngài đã nói rằng Thiên Chúa “dùng chúng tôi mà làm cho

sự nhận biết Đức Ki-tô, như hương thơm, lan toả khắp nơi. Vì chúng tôi là hương thơm của Đức Ki-tô dâng kính Thiên Chúa” (2 Cr 2:14-15). Giữa tình trạng suy đồi của hệ tư duy, đức tin chúng ta lần nữa cần đến hương thơm để mang chúng ta trở về con đường sống. Vào chính lúc mai táng người. Những lời của Chúa Giêsu đã được ứng nghiệm: “Thật, Thầy bảo thật anh em, nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác” (Ga 12:24). Chúa Giêsu là hạt lúa đã chết đi. Từ hạt lúa bất động nó làm nên bánh mì lớn gấp nhiều lần mà nó sẽ kéo dài cho tới tận cùng thế giới. Chúa Giêsu là bánh hằng sống có thể đáp ứng một cách dư thừa đến sự đói khát của tất cả nhân loại và có thể cung thần lương thắm sâu nhất. Qua Thập Giá và Phục Sinh của người, Ngôi Lời Vĩnh Cửu của Thiên Chúa trở nên thịt và bánh cho chúng ta. Mầu nhiệm Bí Tích Thánh Thể đã chiếu dãi ra trong sự mai táng của Chúa Giêsu.

Lời Nguyện

Lạy Chúa Giêsu Kitô, trong sự mai táng của Chúa, Chúa đã cất đi cái chết của hạt lúa. Chúa đã trở nên hạt lúa bất động mà nó cung cấp hoa trái dồi dào cho mọi thời đạo và vô cùng tận. Từ ngôi mồ chiếu dãi ra cho mọi thế hệ sự hứa hẹn của hạt lúa mà nó sẽ cho bánh manna thật. Bánh Hằng Sống mà Chúa cống hiến chính Chúa cho chúng con. Ngôi Lời vĩnh cửu, qua sự nhập thể và cái chết đã trở nên Ngôi Lời gần gũi với chúng con: chúa đặt chính Chúa vào đôi tay và tâm lòng chúng con, để Lời Chúa có thể triển nở/ trong chúng con và mang hoa trái. Qua cái chết của hạt lúa mà Chúa ban chính Chúa cho chúng con, để cả chúng con nữa dám liều mạng sống để đi kiếm tìm, để chúng con nữa có thể tin tưởng vào sự hứa hẹn của hạt lúa. Xin giúp chúng con lớn lên trong tình yêu và trong sự tôn kính mầu nhiệm Bí Tích Thánh Thể — dành cho Chúa là Bánh bởi trời, nguồn mạch sự sống. Xin giúp chúng con trở nên “hương thơm” của Chúa và cho thế giới biết đến dấu vết huyền nhiệm

của cuộc đời Chúa. Giống như hạt lúa mọc lên từ đất, mọc cành và trở bông, Chúa không thể bị đóng kín trong mồ: ngôi mồ trống bởi vì Chúa Cha “đã không bỏ mặc Chúa trong cõi âm ty và thân xác Chúa không phải hư nát” (x Cv 2:31; Tv 16:10). Không, Chúa đã không thấy sự hư nát. Chúa đã trỗi dậy, và đã dành một chỗ cho thân xác biến dạng của chúng con trong tận tâm lòng của Chúa. Xin giúp chúng con hoan hỉ trong niềm hy vọng này và hân hoan mang nó đến cho thế giới. Xin giúp chúng con trở nên những chứng nhân Chúa Phục Sinh.

NGUỒN : VietCatholic